

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Wiliński

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **M.J.**

po rozpoznaniu na posiedzeniu

w Izbie Karnej w dniu 16 grudnia 2025r.

sygnalizacji potrzeby wznowienia postępowania z urzędu

od postanowienia z dnia 11 września 2025r. Sądu Apelacyjnego w Warszawie -

sygn. II AKzw 655/25 - utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Okręgowego

Warszawa - Praga w Warszawie z dnia 14 lipca 2025 - sygn. VIII Kow 375/25

na podstawie art. 542§3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

1/ - stwierdzić brak podstaw do wszczęcia z urzędu postępowania o wznowienie postępowania,

2/ - kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa

UZASADNIENIE

Skazany M.J. wniósł o zbadanie przez Sąd Najwyższy, czy podczas rozpoznawania sprawy przed Sądem Apelacyjnym doszło do zaistnienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej wskazanej w art. 439§1 pkt 2 k.p.k., a w konsekwencji, zwrócił się o rozważenie wznowienia z urzędu postępowania w tej sprawie.

Sednem wniosku jest wskazanie w jego uzasadnieniu, że sąd rozpoznający sprawę w instancji odwoławczej był nienależycie obsadzony, gdyż w jego składzie zasiadała osoba, która otrzymała nominację sędziowską na wniosek tzw. Krajowej Rady Sądownictwa w składzie, który został ukształtowany ustawą z dnia 8 grudnia 2017r. (Dz. U. z 2018r., poz. 3).

Powyższa okoliczność nie jest jednak wystarczająca do wszczęcia z urzędu postępowania wznowieniowego.

Jak wynika z pkt 2 uchwały składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020r., sygn. akt BSA I-4110-1/20 „nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439§1 pkt 2 k.p.k. (...) zachodzi także wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego w sądzie powszechnym albo wojskowym na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3), jeżeli wadliwość procesu powoływania prowadzi, w konkretnych okolicznościach, do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.

Uchwała ta w swej treści stanowi zasadę wiążącą wszystkie składy Sądu Najwyższego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2021 r., I KZ 29/21, OSNK 2021, z. 10, poz. 41).

Podkreślić zatem należy, że odmiennie należy postrzegać sytuację należytej obsady sądu w zależności od tego czy sąd ten jest Sądem Najwyższym czy sądem powszechnym. W pierwszym wypadku Sąd zawsze jest nienależycie obsadzony gdy zasiadają w jego składzie osoby powołane na wniosek tzw. Krajowej Rady Sądownictwa w składzie, który został ukształtowany ustawą z dnia 8 grudnia 2017r. W drugim, ten sam fakt, zaistnienia wadliwego procesu nominacyjnego, powiązać jednak trzeba z konkretnymi okolicznościami sprawy.

Bezspornie wskazany przez wnioskodawcę SSA X.Y., który wydawał w tej sprawie postanowienie o utrzymaniu w mocy odmowy udzielenia przerwy w odbywaniu kary jest Sędzią wielokrotnie poddawany testom badającym

bezstronność i niezależność, a w konsekwencji należyłą obsadę sądu w rozumieniu art. 439§1 pkt 2 k.p.k. Testy te generalnie dla badanego dawały rezultat niekorzystny – vide sprawy: II KK 23/22, II KS 32/21, II KK 119/22, II KK 288/23, II KK 206/23, II KK 500/23, II KK 309/23, II KK 363/23, II KK 35/23, II KK 506/23, II KK 319/23, II KO 13/24, II KK 35/25. Decydujące jednak dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie jest to, że orzeczenia co do których może być prowadzone postępowanie wznowieniowe muszą mieć przymiot nie tylko prawomocności, ale też charakter ostatecznego rozstrzygnięcia danej kwestii – w przeciwnym wypadku nie ma potrzeby sięgania po środek zaskarżenia o charakterze nadzwyczajnym skoro sprawa może być rozstrzygnięta w trybie zwyczajnym.

Zauważyć zatem wypada, że postanowienia wydane w przedmiocie złożonego wniosku o udzielenie przerwy w odbywaniu kary nie ma nigdy charakteru ostatecznego i skazany może zawsze składać kolejne wnioski w tym przedmiocie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy nie znalazł podstaw do stwierdzenia, aby w omawianej sprawie zaistniały powody uzasadniające wznowienie postępowania z urzędu w trybie art. 542§3 k.p.k.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

Paweł Wiliński Jerzy Grubba Włodzimierz Wróbel

[WB]

[a.ł.]